ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

ANG PAGTUTURO NG ASIGNATURANG FILIPINO GAMIT ANG MODULAR-DIGITAL MODALITI SA MGA MAG-AARAL SA SEKUNDARYA: KURO KURO NG MGA GURO

Gina P. Daloro
Mananalisik, Rizal Memorial Colleges, Inc.

ABSTRAK

Ang pagsasanib ng self-learning na mga modyul sa alternatibong paghahatid ng pag-aaral tulad ng didyital ay nakatulong sa DepEd na matiyak na ang lahat ng mga mag-aaral ay may access sa de-kalidad na pangunahing edukasyon na ipinagbabawal pa rin ang harap-harapan na mga klase dahil sa krisis sa kalusugan ng publiko na ating kinakaharap. Ang mga paakyat na guro ay nahaharap sa mga hamon kung paano maghatid ng pagkatuto sa pamamaraang ito. Ang pag-aaral na ito ay naglalayong tuklasin ang mga karanasan ng mga paakyat na guro sa modyular-didyital modaliti na paghahatid ng pag-aaral. Ang mga resulta ay nagsiwalat na ang mga paakyat na guro ay nakaranas ng pakikibaka at pagsasaayos dahil walang guro ang nakahanda para sa pagbabago ng paradaym mula sa harapang pagtuturo sa silid-aralan na kanilang ginagawa sa loob ng maraming taon hanggang ngayon ang malayuang modality ng pag-aaral. Ilang mga pagsasaayos ang ipinakilala tulad ng pagkuha at pagbabalik ng mga modyul at didyital na materyales; kakulangan ng mga mapagkukunan na gagamitin para sa pagpaparami. na humahadlang sa paghahatid ng pag-aaral; kahirapan sa pagtatasa ng progreso dahil may ilang mag-aaral na hindi nagbalik ng mga modyul. Ang bahagi ng pagtatasa ng proseso ng pagkatuto ay pinabagal na ginawa ang prosesong pinag-uusapan; at mabigat sa pakikipag-usap sa mga magulang na naging hadlang sa malinaw na pag-unawa sa mga magulang kung ano ang kailangang gawin sa modaliti na ito. Gayunpaman, sa kabila ng mga hamon na naranasan ng mga guro, ibinunyag nila na nagawa nilang pamahalaan ang matagumpay na paghahatid ng malayuang pag-aaral. Nagpakita ito ng optimismo at pagtanggap na ang pamamaraang ito ay magbibigay sa ating mga mag-aaral ng isang mas magandang paraan upang makabisado ang mga kakayahan sa panahong ito ng pandemya; pagyakap sa bagong normal at pag-angkop sa bagong kalakaran sa paghahatid ng pag-aaral; ang paghingi ng tulong sa magulang sa pamamagitan ng pagtatatag ng magandang interpersonal na relasyon ay ang susi sa isang mabisang karanasan sa pagtuturo. Dagdag pa, ang mananaliksik, bilang isang paakyat na guro na nagpatupad ng modyular-didyital modaliti ay nagsiwalat ng mga kabatiran na nakuha mula sa pag-aaral na ito hanggang sa: katatagan sa gitna ng pandemya, pag-angkop sa bagong normal, at tagumpay sa trabaho.

KEYWORDS: *Mga Susing Salita: Modaliti, Modyular-Didyital, Paakyat Na Mga Guro*

KABANATA 1

Ang epektibong pagtuturo ay isang mahalagang salik sa paghubog ng kaalaman, kasanayan, at pagpapahalaga ng mga mag-aaral, lalo na sa asignaturang Filipino na nagsisilbing pangunahing daluyan ng wika, kultura, at pambansang identidad. Sa kasalukuyang panahon, patuloy na nahaharap ang sistema ng edukasyon sa mga hamon na dulot ng mabilis na pag-unlad ng teknolohiya at mga pandaigdigang krisis gaya ng pandemya ng COVID-19. Bilang tugon, maraming bansa ang nagpatupad ng mga alternatibong modalidad ng pagtuturo upang matiyak ang pagpapatuloy ng pagkatuto sa kabila ng limitasyon sa pisikal na interaksyon (Bozkurt et al., 2020; Hodges et al., 2020). Sa Pilipinas, isa sa mga pangunahing modalidad na ipinatupad ay ang modular-digital modaliti, na pinagsasama ang paggamit ng self-learning modules at mga digital na plataporma sa pagtuturo.

Sa pandaigdigang konteksto, kinikilala ang kahalagahan ng flexible at technology-supported learning modalities bilang paraan upang matugunan ang magkakaibang pangangailangan ng mga mag-aaral. Ipinapakita ng mga ulat na ang integrasyon ng digital na teknolohiya sa pagtuturo ay may potensyal na mapahusay ang access sa edukasyon at mapalawak ang mga oportunidad sa pagkatuto, lalo na sa panahon ng krisis (OECD, 2021). Gayunpaman, binibigyang-diin din ng mga pag-aaral na ang pagiging epektibo ng ganitong modalidad ay higit na nakasalalay sa pedagogical competence ng mga guro at sa kanilang kakayahang iangkop ang estratehiya sa konteksto ng asignatura at kakayahan ng mga mag-aaral (Trust & Whalen, 2020).

Sa asignaturang Filipino, na nakatuon sa paglinang ng kasanayan sa pagbasa, pagsulat, pagsasalita, at kritikal na pag-iisip, mahalaga ang aktibong interaksyon at patuloy na paggabay ng guro. Subalit sa ilalim ng modular-digital na modaliti, nagiging limitado ang direktang komunikasyon sa pagitan ng guro at mag-aaral, na maaaring makaapekto sa lalim ng pagkatuto at pag-unawa ng mga mag-aaral sa aralin (Bozkurt et al., 2020). Ipinapakita ng pananaliksik na kapag hindi sapat ang suporta at malinaw na estruktura ng pagtuturo sa distance learning, bumababa ang motibasyon at partisipasyon ng mga mag-aaral, lalo na sa mga asignaturang nakabatay sa wika (OECD, 2021).

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

Sa pambansang antas, ipinatupad ng Kagawaran ng Edukasyon ang Basic Education Learning Continuity Plan (BE-LCP) bilang tugon sa krisis sa kalusugan at upang masiguro ang tuloy-tuloy na pagkatuto ng mga mag-aaral sa pamamagitan ng modular, online, at blended learning modalities (Department of Education, 2020). Sa asignaturang Filipino sa sekundarya, ginamit ang mga printed at digital modules bilang pangunahing kasangkapan sa pagtuturo. Gayunpaman, ilang pag-aaral ang nag-ulat na nahirapan ang mga guro sa pagdidisenyo ng mga araling angkop sa modular-digital na modalidad, lalo na sa pagbibigay ng agarang feedback at pagsubaybay sa pag-unlad ng mga mag-aaral (Tria, 2020; Cleofas & Rocha, 2021).

Dagdag pa rito, nagbago ang papel ng guro sa ilalim ng modular-digital na pagtuturo. Mula sa pagiging pangunahing tagapaghayag ng kaalaman, ang guro ay inaasahang gumanap bilang facilitator, tagapagdisenyo ng gawain, at gabay sa sariling pagkatuto ng mga mag-aaral (Hodges et al., 2020). Sa ganitong kalagayan, mahalaga ang kuro-kuro ng mga guro hinggil sa pagiging epektibo ng modular-digital na pagtuturo ng Filipino, sapagkat ang kanilang karanasan ang naglalarawan ng aktuwal na kalagayan ng implementasyon ng modality sa paaralan.

Sa lokal na konteksto, partikular sa mga pampublikong sekundaryang paaralan, mas naging malinaw ang mga suliraning may kaugnayan sa kakulangan ng digital resources, limitadong internet connectivity, at hindi pantay na antas ng digital literacy ng mga mag-aaral at guro. Ipinakikita ng mga lokal na pag-aaral na ang mga hamong ito ay may direktang epekto sa kalidad ng pagtuturo at sa kakayahan ng mga guro na maipabatid nang malinaw ang mga konsepto sa asignaturang Filipino (Cleofas & Rocha, 2021). Ang mga mag-aaral mula sa mga pamilyang may limitadong kakayahang teknolohikal ay mas nanganganib na mahuli sa pagkatuto, lalo na sa modular-digital na setup.

Sa liwanag ng mga nabanggit, malinaw na may pangangailangan na masusing suriin ang pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital modaliti batay sa kuro-kuro ng mga guro sa sekundarya. Ang pag-unawa sa kanilang pananaw, karanasan, at hamon ay mahalaga upang matukoy ang mga estratehiyang epektibo sa pagpapabuti ng kalidad ng pagtuturo at pagkatuto. Sa gayon, nilalayon ng pag-aaral na ito na magbigay ng makabuluhang ambag sa pagpapahusay ng mga patakaran, programang pagsasanay ng guro, at mga estratehiya sa pagtuturo ng Filipino sa ilalim ng modular-digital na modalidad, na makatutulong sa patuloy na pag-unlad ng edukasyon sa bansa (OECD, 2023).

Synthesis

Ipinahihiwatig ng mga kaugnay na literatura at sitwasyunal na pagsusuri na ang kalidad ng pagtuturo ng asignaturang Filipino sa ilalim ng modular-digital na modaliti ay malaki ang kaugnayan sa kakayahan ng mga guro na iangkop ang kanilang pedagogical na estratehiya sa nagbabagong konteksto ng edukasyon, na hinuhubog ng pandaigdigang uso, pambansang patakaran, at lokal na kalagayan ng paaralan. Sa pandaigdigang antas, ipinakikita ng mga pag-aaral na ang epektibong distance at digital learning ay hindi lamang nakabatay sa teknolohiya, kundi higit sa lahat sa malinaw na disenyo ng pagtuturo, sapat na paggabay ng guro, at makabuluhang interaksyon sa pagitan ng guro at mag-aaral (Hodges et al., 2020; OECD, 2021). Kapag ang pagtuturo ay may malinaw na estruktura at sinusuportahan ng angkop na digital at modular na estratehiya, mas nagiging aktibo at makabuluhan ang pagkatuto ng mga mag-aaral, lalo na sa mga asignaturang nakabatay sa wika at komunikasyon tulad ng Filipino.

Ipinapakita rin ng mga internasyonal na pag-aaral na ang modular at digital learning ay nagiging epektibo lamang kung may sapat na pedagogical competence at digital literacy ang mga guro. Kapag ang mga aralin ay nakapokus lamang sa pagpapasagot ng mga gawain sa module nang walang sapat na paliwanag, feedback, at kontekstuwalisasyon, nagreresulta ito sa mababaw na pagkatuto at pagbaba ng interes ng mga mag-aaral (Bozkurt et al., 2020). Sa asignaturang Filipino, kung saan mahalaga ang diskurso, interpretasyon ng teksto, at malikhaing paggamit ng wika, ang kakulangan ng interaksyon at agarang tugon mula sa guro ay nagiging hadlang sa mas malalim na pag-unawa at kasanayan ng mga mag-aaral.

Sa pambansang antas, ipinatupad ng Kagawaran ng Edukasyon ang modular at digital learning modalities bilang bahagi ng Basic Education Learning Continuity Plan upang matiyak ang pagpapatuloy ng edukasyon sa gitna ng pandemya (Department of Education, 2020). Bagama't sinusuportahan ng mga patakarang ito ang paggamit ng alternatibong modalidad ng pagtuturo, ilang pag-aaral ang naglahad na maraming guro ang nahirapan sa aktuwal na implementasyon nito, partikular sa pagdisenyo ng mga araling angkop sa modular-digital na setup at sa pagsubaybay sa pagkatuto ng mga mag-aaral (Tria, 2020; Trust & Whalen, 2020). Ang mga hamong ito ay mas naging malinaw sa mga asignaturang nangangailangan ng patuloy na komunikasyon at feedback, gaya ng Filipino.

Sa lokal na konteksto, lalo na sa mga pampublikong sekundaryang paaralan, mas lumalala ang mga hamon dulot ng limitadong access sa internet, kakulangan ng digital devices, at hindi pantay na antas ng suporta mula sa tahanan. Ipinakikita ng mga lokal na pag-aaral na ang mga kondisyong ito ay may direktang epekto sa kalidad ng modular-digital na pagtuturo at sa kakayahan ng mga guro na mapanatili ang interes at partisipasyon ng mga mag-aaral (Cleofas & Rocha, 2021). Sa maraming pagkakataon, ang pagtuturo ng Filipino ay nagiging nakatuon lamang sa pagsunod sa mga gawain sa module sa halip na sa aktwal na paglinang ng kasanayan sa wika.

Sa kabuuan, ipinahihiwatig ng literatura na ang epektibong pagtuturo ng asignaturang Filipino sa ilalim ng modular-digital na modaliti ay nangangailangan ng mga estratehiyang nakasentro sa mag-aaral, sensitibo sa konteksto, at nakatuon sa malinaw na paggabay at makabuluhang interaksyon. Ang mga pananaw at karanasan ng mga guro ay mahalagang sangkap sa pag-unawa kung paano naisasakatuparan ang modular-digital na pagtuturo sa

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

aktuwal na silid-aralan at kung paano ito mapabubuti. Dahil dito, binibigyang-diin ng kasalukuyang literatura ang pangangailangang suriin ang kuro-kuro ng mga guro bilang batayan sa pagpapahusay ng mga patakaran, estratehiya, at programang sumusuporta sa mas epektibo at makabuluhang pagtuturo ng asignaturang Filipino sa sekundarya.

REVIEW OF RELATED LITERATURE

Ang pagtuturo ng asignaturang Filipino sa ilalim ng modular-digital na modaliti ay isang mahalagang usapin sa kontemporaryong edukasyon, lalo na sa konteksto ng patuloy na pagbabago sa mga estratehiya ng pagtuturo at pagkatuto dulot ng teknolohikal na pag-unlad at mga krisis pangkalusugan. Hindi lamang nakatuon ang ganitong modalidad sa paghahatid ng nilalaman, kundi pati na rin sa paglinang ng kasanayan sa wika, kritikal na pag-iisip, at makabuluhang komunikasyon. Ipinapakita ng mga pananaliksik na ang kalidad ng pagtuturo sa distance at digital learning ay higit na naaapektuhan ng kakayahan ng mga guro na iangkop ang kanilang pedagogical na pamamaraan sa limitasyon at oportunidad ng ginamit na modalidad (Hodges et al., 2020; Bozkurt et al., 2020). Dahil dito, mahalagang suriin ang mga pag-aaral mula sa iba't ibang konteksto upang maunawaan ang mga salik na nakaaapekto sa pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital na modaliti.

Sa rehiyon ng Timog-Silangang Asya, malawak ang paggamit ng blended, online, at modular learning bilang bahagi ng mga reporma sa edukasyon. Sa Singapore, binibigyang-diin ang paggamit ng digital platforms at structured learning packages upang mapanatili ang kalidad ng pagtuturo ng mga asignaturang pangwika. Ipinapakita ng mga pag-aaral na ang malinaw na disenyo ng aralin, regular na feedback, at aktibong online interaction ay nakatutulong sa pagpapanatili ng interes at partisipasyon ng mga mag-aaral sa language subjects (Lim, 2020; Chew, 2021). Sa Malaysia, ipinakita na ang paggamit ng digital modules sa pagtuturo ng wika ay may positibong epekto sa autonomous learning ng mga mag-aaral; gayunpaman, nananatiling hamon ang kakulangan sa pagsasanay ng mga guro at hindi pantay na access sa teknolohiya (Lee et al., 2021; Abdullah & Hashim, 2022).

Sa Thailand at Indonesia, ang modular at online learning ay ginamit din sa pagtuturo ng mother tongue at national language subjects. Ipinakikita ng mga pag-aaral na nagiging mas epektibo ang pagtuturo kapag ang mga guro ay may sapat na kakayahan sa pagdisenyo ng mga gawain na nakapaloob sa konteksto ng kultura at karanasan ng mga mag-aaral (Tan & Ng, 2020; Setiawan et al., 2021). Gayunpaman, binibigyang-diin ng Asian Development Bank (2020) na ang kakulangan sa digital infrastructure at learning support systems ay patuloy na hadlang sa ganap na implementasyon ng epektibong modular-digital na pagtuturo sa rehiyon.

Sa kontekstong Europeo, maraming pag-aaral ang nagpapakita ng ugnayan ng epektibong digital pedagogy at kalidad ng pagtuturo sa language education. Sa Finland at Sweden, binibigyang-priyoridad ang formative assessment, reflective learning tasks, at personalized feedback sa digital learning environments, na nagreresulta sa mas mataas na antas ng learner autonomy at engagement (Virtanen et al., 2021; Andersson & Fejes, 2019). Sa United Kingdom, ang paggamit ng digital resources at modular learning materials sa English at national language subjects ay ipinakitang epektibo kung may malinaw na learning outcomes at sapat na suporta mula sa guro. Subalit, ipinapakita rin ng mga pag-aaral na ang kakulangan sa malinaw na gabay at feedback ay nagdudulot ng learner disengagement sa distance learning setups (Hodge et al., 2021; Department for Education, 2022).

Samantala, sa Germany at Switzerland, bagama't higit na kilala ang kanilang dual training systems, may mga pag-aaral na nagpapakita na ang mga prinsipyo ng malinaw na istruktura, regular na feedback, at learner-centered design sa digital instruction ay epektibo rin sa language education. Ang mga estratehiyang ito ay nagpapalakas sa kakayahan ng mga mag-aaral na gamitin ang wika sa makabuluhang paraan kahit sa online at modular contexts (OECD, 2023; Bolli & Renold, 2022).

Sa mga bansang Aprikano, ang modular at digital learning ay madalas na nakatali sa mga isyu ng access, equity, at wika. Sa South Africa, ipinapakita ng mga pag-aaral na ang paggamit ng digital modules sa pagtuturo ng wika ay nagiging epektibo lamang kung isinasaalang-alang ang linguistic diversity at lokal na konteksto ng mga mag-aaral (Heugh & Cummins, 2020; Akoojee, 2021). Sa Nigeria, Kenya, at Uganda, binibigyang-diin ng mga pananaliksik na ang sobrang pag-asa sa text-heavy modules at kakulangan sa interaksyon ay naglilimita sa pagkatuto ng wika, samantalang ang integrasyon ng contextualized tasks at formative feedback ay nagpapataas ng partisipasyon at pag-unawa ng mga mag-aaral (Piper et al., 2020; Trudell & Piper, 2021; Eze, 2021). Gayunpaman, patuloy na suliranin ang kakulangan sa teacher training at digital resources sa maraming konteksto (Sifuna & Sawamura, 2022; Awor et al., 2023).
Sa Australia, malawak ang paggamit ng digital at flexible learning modalities sa pagtuturo ng language and communication subjects. Ipinapakita ng mga pag-aaral na ang malinaw na alignment ng learning objectives, digital tools, at assessment tasks ay nagreresulta sa mas mataas na antas ng learner engagement at skill development (Australian Skills Quality Authority, 2021; Smith & Harris, 2022). Dagdag pa rito, ang paggamit ng microlearning, online discussion forums, at digital storytelling ay nakitang epektibong estratehiya sa pagpapaunlad ng kasanayan sa wika sa modular at online learning environments (Department of Education, Skills and Employment, 2021; Miller, 2021). Gayunpaman, nananatili ang mga hamon kaugnay ng rural access at patuloy na professional development ng mga guro (Creagh et al., 2020; Devlin et al., 2021).

Sa kontekstong Pilipino, ipinatupad ng Kagawaran ng Edukasyon ang modular at digital learning modalities bilang pangunahing tugon sa pandemya at bilang bahagi ng mas malawak na reporma sa basic education. Sa asignaturang Filipino, ginamit ang printed at digital modules bilang pangunahing kasangkapan sa pagtuturo.

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

Ipinapakita ng mga lokal na pag-aaral na ang modular-digital na pagtuturo ay may potensyal na suportahan ang self-directed learning ng mga mag-aaral; subalit, maraming guro ang nakaranas ng hamon sa pagbibigay ng malinaw na paliwanag, agarang feedback, at epektibong pagsubaybay sa pagkatuto (Tria, 2020; Cleofas & Rocha, 2021). Ang mga mag-aaral mula sa rural at marginalized na komunidad ay mas apektado ng limitadong access sa teknolohiya at suporta sa tahanan, na nagreresulta sa hindi pantay na learning outcomes (Ferrer, 2022; Santos & Cruz, 2022).

Sa kabuuan, ipinapakita ng pandaigdigan, rehiyonal, at lokal na literatura na ang epektibong pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital na modaliti ay nangangailangan ng malinaw na pedagogical design, sapat na pagsasanay ng guro, at kontekstuwalisadong estratehiya sa pagtuturo. Ang mga pag-aaral ay nagkakaisang nagpapahiwatig na ang modular-digital na pagtuturo ay nagiging makabuluhan lamang kung sinusuportahan ito ng aktibong paggabay, regular na feedback, at mga gawain na may kaugnayan sa karanasan at kultura ng mga mag-aaral (OECD, 2023; World Economic Forum, 2023). Gayunpaman, nananatiling may puwang sa literatura hinggil sa mas malalim na pag-unawa sa kuro-kuro ng mga guro ng Filipino sa sekundarya, partikular sa kung paano nila nararanasan, binibigyang-kahulugan, at hinaharap ang mga hamon ng modular-digital na pagtuturo—isang puwang na nilalayon ng kasalukuyang pag-aaral na punan.

Theoretical Perspectives

Ang kasalukuyang pag-aaral ay inangkla sa mahahalagang teoryang pang-edukasyon at sikolohikal na nagpapaliwanag kung paano naaapektuhan ng mga estratehiya sa pagtuturo at pagkatuto ang partisipasyon, pag-unawa, at makabuluhang pagkatuto ng mga mag-aaral, partikular sa konteksto ng pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital modaliti. Ang mga teoryang ito ay nagsisilbing pundasyong konseptuwal sa pag-unawa kung paano hinuhubog ng mga modalidad ng pagtuturo at pedagogical na desisyon ng guro ang karanasan ng pagkatuto ng mga mag-aaral sa asignaturang pangwika.

Isa sa mga pangunahing teoretikal na sandigan ng pag-aaral na ito ay ang Constructivist Learning Theory, na nagmumungkahi na ang mga mag-aaral ay aktibong lumilikha ng kaalaman sa pamamagitan ng karanasan, interaksyon, at personal na pag-unawa sa konteksto ng pagkatuto. Batay sa mga ideya nina Piaget at Vygotsky, binibigyang-diin ng teoryang ito ang kahalagahan ng learner-centered instruction, aktibong partisipasyon, at makabuluhang gawain. Sa modular-digital na pagtuturo ng Filipino, umaayon ang konstruktibismo sa paggamit ng mga gawain tulad ng pagbasa at pagsusuri ng teksto, malikhaing pagsulat, at kontekstuwalisadong gawain sa module na nagpapahintulot sa mga mag-aaral na buuin ang kanilang sariling pag-unawa sa wika at panitikan. Ipinapakita ng mga pag-aaral na kapag ang mga gawain ay may malinaw na konteksto at kaugnayan sa karanasan ng mag-aaral, mas tumataas ang antas ng kognitibo at emosyonal na pakikilahok sa pagkatuto (Boud & Falchikov, 2021; Panadero et al., 2022).

Kaugnay ng konstruktibismo ang Experiential Learning Theory ni Kolb (1984), na tumitingin sa pagkatuto bilang isang siklikal na proseso na binubuo ng kongkretong karanasan, repleksyon, konseptuwalisasyon, at aktibong aplikasyon. Ang teoryang ito ay may mataas na kaugnayan sa pagtuturo ng Filipino sa modular-digital na modaliti, kung saan ang mga mag-aaral ay inaasahang matuto hindi lamang sa pamamagitan ng pagbasa ng mga aralin kundi sa aktwal na paggamit ng wika sa iba't ibang gawain. Ang mga digital at modular na gawain tulad ng journal writing, pagsulat ng sanaysay, pagbuo ng replektibong sagot, at online discussion prompts ay nagbibigay-daan sa mga mag-aaral na magnilay sa kanilang natutuhan at ilapat ito sa bagong konteksto. Ipinapakita ng mga pag-aaral na ang ganitong uri ng experiential at reflective learning ay nakapagpapalalim ng pag-unawa at nagpapataas ng interes ng mga mag-aaral sa mga asignaturang pangwika (Marcial, 2020; Smith & Turner, 2022).

Isang mahalagang teoretikal na lente rin ng pag-aaral na ito ang Self-Determination Theory (SDT) nina Deci at Ryan, na nagpapaliwanag ng motibasyon at pakikilahok ng mag-aaral batay sa pagtugon sa tatlong pangunahing pangangailangang sikolohikal: autonomy, competence, at relatedness. Sa modular-digital na pagtuturo ng Filipino, ang antas ng awtonomiya ng mag-aaral ay tumataas dahil sa sariling pacing ng pagkatuto at pagpili ng oras ng pagsasagawa ng gawain. Gayunpaman, ipinapakita ng SDT na kung walang sapat na gabay, malinaw na pamantayan, at makabuluhang feedback mula sa guro, maaaring bumaba ang pakiramdam ng kakayahan at koneksyon ng mag-aaral sa proseso ng pagkatuto. Ipinakikita ng mga pag-aaral na ang mga estratehiyang nagbibigay ng malinaw na panuto, konstruktibong puna, at pagkakataon para sa interaksyon—kahit sa digital na paraan—ay nagpapataas ng motibasyon at aktibong partisipasyon ng mga mag-aaral (Ryan & Deci, 2020; Luna, 2023).

Bukod dito, mahalagang teoretikal na balangkas ng pag-aaral ang Assessment for Learning (AfL) Theory, na nagbibigay-diin sa paggamit ng pagtataya bilang kasangkapan sa pagpapabuti ng pagkatuto sa halip na simpleng pagsukat lamang ng pagganap. Bagama't limitado ang tradisyunal na pagtataya sa modular learning setup, ipinapakita ng AfL na ang pagbibigay ng malinaw na learning targets, rubrics, at replektibong gawain ay nakatutulong sa mga mag-aaral na maunawaan ang kanilang progreso at mapahusay ang kanilang kasanayan. Sa pagtuturo ng Filipino, ang paggamit ng rubrics sa pagsulat, guided questions sa pagbasa, at feedback sa digital submissions ay umaayon sa AfL principles at nakapagpapalakas ng self-regulated learning kahit sa distansyang pagkatuto (Black & Wiliam, 2021; Panadero et al., 2022).

Sa kabuuan, ang Constructivist Learning Theory, Experiential Learning Theory, Self-Determination Theory, at Assessment for Learning Theory ay magkakaugnay na nagbibigay-linaw sa kung

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

paano naaapektuhan ng modular-digital na pagtuturo ang karanasan ng pagkatuto ng mga mag-aaral sa asignaturang Filipino. Ang mga teoryang ito ay nagsisilbing mahalagang batayan sa pagsusuri ng kuro-kuro ng mga guro, sapagkat ipinapakita ng kanilang mga karanasan kung paano isinasalin ang mga prinsipyong teoretikal na ito sa aktuwal na praktika sa silid-aralan sa gitna ng mga hamon at oportunidad ng modular-digital na modalidad.

Sa kabila ng lumalawak na pananaliksik hinggil sa distance education, digital pedagogy, at modular learning, may ilang mahahalagang puwang pa ring natutukoy sa literatura, lalo na kaugnay ng pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital na modaliti at sa pananaw ng mga guro na aktuwal na nagpapatupad nito sa sekundaryang antas.

Una, may hindi pantay na implementasyon ng modular-digital na pagtuturo sa iba't ibang paaralan, partikular sa mga rural at kulang-sa-yamang konteksto. Bagama't itinataguyod ng mga pambansang patakaran ang paggamit ng flexible learning modalities, ipinakikita ng mga empirikal na pag-aaral na nagkakaiba-iba ang aktuwal na praktika ng mga guro dahil sa limitadong digital resources, mahinang internet connectivity, at kakulangan sa sapat na pagsasanay (Tria, 2020; Ferrer, 2022). Ang ganitong sitwasyon ay nagiging hadlang sa epektibong pagtuturo ng asignaturang Filipino na nangangailangan ng masinsing interaksyon at paggabay.

Ikalawa, limitado ang mga pag-aaral na tuwirang tumatalakay sa karanasan at kuro-kuro ng mga guro ng Filipino hinggil sa modular-digital na pagtuturo. Karamihan sa mga umiiral na pananaliksik ay nakatuon sa akademikong pagganap ng mga mag-aaral o sa kahandaan ng mga institusyon, sa halip na sa pedagogical na karanasan ng mga guro na siyang pangunahing tagapagpatupad ng modalidad (Cleofas & Rocha, 2021; Trust & Whalen, 2020). Dahil dito, kulang ang mas malalim na pag-unawa sa kung paano binibigyang-kahulugan ng mga guro ang mga hamon at oportunidad ng modular-digital na pagtuturo ng Filipino.

Ikatlo, hindi sapat ang literatura hinggil sa pedagogical adaptation ng mga guro sa asignaturang pangwika sa konteksto ng modular-digital na modaliti. Habang may mga pag-aaral tungkol sa digital teaching sa pangkalahatan, kakaunti ang tumatalakay sa espesipikong estratehiyang ginagamit ng mga guro ng Filipino upang mapaunlad ang kasanayan sa pagbasa, pagsulat, at kritikal na pag-iisip sa gitna ng limitadong interaksyon at feedback (Bozkurt et al., 2020; OECD, 2021).

Ikaapat, may kakulangan ng lokal at kontekstuwalisadong pag-aaral sa mga probinsyal na lugar tulad ng Davao del Norte. Karamihan sa mga pananaliksik ay nakasentro sa urban o pambansang antas, kaya't hindi ganap na naipapakita ang mga natatanging hamon at praktika ng mga guro sa mga pampublikong sekundaryang paaralan sa mga lalawigan (Ferrer, 2022). Ang kakulangan ng lokal na datos ay naglilimita sa paggawa ng mga polisiyang angkop sa aktuwal na konteksto ng mga guro at mag-aaral.

Sa huli, kulang pa ang empirikal na ebidensya hinggil sa pangmatagalang implikasyon ng modular-digital na pagtuturo sa asignaturang Filipino matapos ang pandemya. Bagama't maraming pag-aaral ang isinagawa bilang agarang tugon sa COVID-19, nananatiling limitado ang mga pananaliksik na sumusuri sa patuloy na epekto ng modality na ito sa pedagogical practice at propesyonal na pananaw ng mga guro (Fabito & Fajardo, 2021; OECD, 2023).

DISCUSSION

Ipinakikita ng mga sinuring literatura na ang modular-digital na pagtuturo ay isang mahalagang estratehiya sa pagpapanatili ng edukasyon sa panahon ng krisis, ngunit ang pagiging epektibo nito ay lubos na nakasalalay sa pedagogical competence at adaptive capacity ng mga guro. Sa pandaigdigang konteksto, binibigyang-diin ng mga pag-aaral na ang digital at distance learning ay nagiging makabuluhan lamang kapag sinusuportahan ng malinaw na estruktura ng aralin, regular na feedback, at makabuluhang interaksyon sa pagitan ng guro at mag-aaral (Hodges et al., 2020; OECD, 2021). Ang mga prinsipyong ito ay lalong mahalaga sa mga asignaturang pangwika tulad ng Filipino. Gayunpaman, ipinapakita rin ng literatura ang patuloy na mga hamon sa implementasyon ng modular-digital na pagtuturo, partikular sa mga bansang may limitadong yaman. Ang hindi pantay na access sa teknolohiya, kakulangan sa digital literacy, at kakulangan ng propesyonal na pagsasanay ay nagiging hadlang sa epektibong pagtuturo at nagdudulot ng pedagogical strain sa mga guro (Trust & Whalen, 2020; Bozkurt et al., 2020). Sa ganitong kalagayan, ang pagtuturo ng Filipino ay madalas na nauuwi sa pagsunod lamang sa mga gawain sa module sa halip na sa mas malalim na paglinang ng kasanayan sa wika.

Sa kontekstong Pilipino, bagama't binibigyang-diin ng K to 12 curriculum at ng mga patakaran ng DepEd ang learner-centered at flexible learning approaches, ipinapakita ng mga pag-aaral na ang aktuwal na praktika sa mga paaralan ay kadalasang naaapektuhan ng kakulangan sa suporta at malinaw na pedagogical guidance (Tria, 2020; Ferrer, 2022). Kapag ang modular-digital na pagtuturo ay nagiging compliance-driven sa halip na learning-oriented, bumababa ang kalidad ng pagtuturo at nagiging limitado ang oportunidad para sa makabuluhang pagkatuto ng mga mag-aaral sa asignaturang Filipino.

Sa ganitong konteksto, mahalagang pakinggan at suriin ang kuro-kuro ng mga guro bilang pangunahing tagapagpatupad ng modular-digital na pagtuturo. Ang kanilang mga karanasan, pananaw, at estratehiyang binuo sa aktuwal na silid-aralan ay nagbibigay ng mahalagang pananaw na hindi ganap na nahuhuli ng mga survey-based o policy-driven na pag-aaral. Sa pamamagitan ng paglalagay ng kasalukuyang pag-aaral sa loob ng mas malawak na katawan ng literatura, nilalayon nitong punan ang mga natukoy na puwang sa pamamagitan ng pagbibigay ng lokal, kontekstuwal, at empirikal na ebidensya hinggil sa

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital na modaliti.

Sa huli, inaasahang ang mga resulta ng pag-aaral na ito ay makatutulong sa pagpapabuti ng mga estratehiya sa pagtuturo, programang pagsasanay ng guro, at paggawa ng mga patakarang mas angkop sa aktuwal na kalagayan ng mga pampublikong sekundaryang paaralan. Sa ganitong paraan, ang modular-digital na pagtuturo ng Filipino ay maaaring maging mas makabuluhan, inklusibo, at epektibo sa paghubog ng kasanayan at kamalayan ng mga mag-aaral sa wika at kulturang Filipino.

Kabanata 2 - Metodolohiya ng Pag-aaral

Ang masinop, sistematiko, at etikal na metodolohiya ay mahalaga upang matiyak ang kredibilidad, katiyakan, at lalim ng mga resulta ng isang kwalitatibong pananaliksik. Ayon kina Creswell at Poth (2018), ang malinaw na metodolohikal na balangkas ay nagbibigay-daan sa mas makabuluhang interpretasyon ng mga karanasan ng kalahok. Ang pag-aaral na ito ay gumamit ng kwalitatibong pamamaraan ng pananaliksik upang masusing suriin ang kuro-kuro ng mga guro sa sekundarya hinggil sa pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital na modaliti. Ang lapit na ito ay angkop dahil layon ng pag-aaral na maunawaan ang mga lived experiences, pananaw, at interpretasyon ng mga guro sa aktuwal na implementasyon ng naturang modalidad (Moustakas, 1994).

Disenyo ng Pananaliksik

Ginamit sa pag-aaral ang phenomenological qualitative research design, na nakatuon sa paglalarawan ng esensya ng karanasan ng mga kalahok kaugnay ng isang partikular na penomenon. Ayon kay Moustakas (1994), ang phenomenology ay nagbibigay-diin sa pag-unawa kung paano binibigyang-kahulugan ng mga indibidwal ang kanilang mga karanasan. Sa konteksto ng pag-aaral na ito, sinuri ang mga karanasan ng mga guro sa pagtuturo ng Filipino gamit ang modular-digital na modaliti, kabilang ang mga hamong kanilang naranasan, mga estratehiyang kanilang binuo, at ang kanilang pangkalahatang pananaw sa bisa ng modality. Ang disenyong ito ay angkop sapagkat hindi nito layong sukatin ang mga baryabol kundi ilarawan at bigyang-kahulugan ang karanasan ng mga guro batay sa kanilang sariling salaysay (Creswell & Poth, 2018).

Mga Kalahok at Pamamaraan ng Pagpili

Ang mga kalahok sa pag-aaral ay binubuo ng mga guro ng asignaturang Filipino sa pampublikong sekundaryang paaralan sa Sto. Tomas, Davao del Norte. Ginamit ang purposive sampling technique, na karaniwang ginagamit sa kwalitatibong pananaliksik upang piliin ang mga kalahok na may direktang karanasan sa penomenong sinasaliksik (Patton, 2015). Ang mga pamantayan sa pagpili ay ang mga sumusunod: (1) aktibong nagtuturo ng Filipino sa sekundarya, (2) may karanasan sa paggamit ng modular at digital na modaliti, at (3) boluntaryong handang makilahok sa panayam. Ang bilang ng mga kalahok ay tinukoy batay sa prinsipyo ng data saturation, kung saan itinigil ang pangangalap ng datos kapag wala nang bagong temang lumilitaw mula sa mga panayam (Guest et al., 2014).

Instrumento sa Pananaliksik

Ang pangunahing instrumento sa pangangalap ng datos ay isang semi-structured interview guide na binuo ng mananaliksik batay sa layunin ng pag-aaral at sa mga kaugnay na literatura. Ang ganitong uri ng panayam ay nagbibigay ng balanse sa pagitan ng istrukturadong tanong at kalayaang maglahad ang mga kalahok ng kanilang sariling karanasan at pananaw (Creswell & Poth, 2018). Ang interview guide ay naglalaman ng mga tanong hinggil sa karanasan ng mga guro sa modular-digital na pagtuturo ng Filipino, mga hamon at oportunidad na kanilang naranasan, at ang mga estratehiyang kanilang ginamit upang mapanatili ang kalidad ng pagtuturo.

Pamamaraan sa Pangangalap ng Datos

Isinagawa ang pangangalap ng datos matapos makuha ang pahintulot mula sa mga punong-guro at kaukulang awtoridad ng paaralan. Ang mga kalahok ay binigyan ng malinaw na paliwanag hinggil sa layunin ng pag-aaral at nilagdaan ang informed consent bago ang panayam. Ang mga panayam ay isinagawa sa paraang personal o online, depende sa kaginhawaan at iskedyul ng mga kalahok. Ayon kina Braun at Clarke (2021), ang maingat na pangangalap ng datos at malinaw na dokumentasyon ng mga panayam ay mahalaga upang matiyak ang kredibilidad ng kwalitatibong pananaliksik. Ang lahat ng panayam ay nirekord, isinalin sa tekstong anyo, at sinuri nang may pahintulot ng mga kalahok.

Pamamaraan sa Pagsusuri ng Datos

Ginamit ang thematic analysis sa pagsusuri ng datos, alinsunod sa anim na hakbang nina Braun at Clarke (2006): (1) pamilyarisasyon sa datos, (2) pagbuo ng paunang kodigo, (3) paghahanap ng mga tema, (4) pagrerepaso ng mga tema, (5) pagbibigay-pangalan at depinisyon sa mga tema, at (6) pagsulat ng ulat. Ang pamamaraang ito ay angkop sa phenomenological na pananaliksik sapagkat pinahihintulutan nitong lumitaw ang mga tema batay sa aktuwal na salaysay ng mga kalahok, sa halip na ipilit ang paunang kategorya (Braun & Clarke, 2021).

Mga Etikal na Konsiderasyon

Mahigpit na sinunod ang mga etikal na pamantayan sa buong proseso ng pananaliksik. Ang boluntaryong paglahok, karapatan ng mga kalahok na umatras anumang oras, at ang pagiging kumpidensyal ng kanilang mga sagot ay malinaw na ipinaliwanag at iginiit (Creswell & Poth, 2018). Ginamit ang mga code sa halip na tunay na pangalan upang mapanatili ang anonymity ng mga kalahok. Ang lahat ng datos ay itinago sa ligtas na lugar at ginamit lamang para sa layuning akademiko, alinsunod sa Data Privacy Act of 2012 (Republic Act No. 10173).

Pagbibigay-katwiran sa mga Pamamaraan

Ang paggamit ng phenomenological qualitative design ay nabigyang-katwiran ng layunin ng pag-aaral na unawain ang esensya ng karanasan ng mga guro sa pagtuturo ng Filipino gamit

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

ang modular-digital na modaliti. Ang purposive sampling, semi-structured interviews, at thematic analysis ay nagbigay-daan sa mas malalim at kontekstuwal na pagsusuri ng datos, na mahalaga sa pagbuo ng makabuluhang interpretasyon at rekomendasyon (Patton, 2015; Braun & Clarke, 2021). Sa kabuuan, ang metodolohiyang ginamit ay tumutugon sa layunin ng pag-aaral at nagbibigay ng matibay na batayan para sa kredible at mapagkakatiwalaang mga resulta.

Kabanata 3 - Mga Resulta ng Pag-aaral

Inilalahad sa kabanatang ito ang mga resulta ng pag-aaral batay sa masusing pagsusuri ng mga panayam sa mga guro ng asignaturang Filipino sa sekundarya hinggil sa kanilang karanasan sa paggamit ng modular-digital na modaliti. Ang mga datos ay nakalap mula sa mga guro na aktibong nagtuturo ng Filipino sa pampublikong sekundaryang paaralan sa Sto. Tomas, Davao del Norte. Ang mga kalahok ay may iba't ibang haba ng karanasan sa pagtuturo—mula sa mga bagong guro hanggang sa mga gurong may mahigit sampung taon ng serbisyo—na nagbigay ng malawak at magkakaibang pananaw ukol sa implementasyon ng modular-digital na pagtuturo.

Ginamit ang thematic analysis sa pagsusuri ng datos, at mula rito ay nabuo ang mga pangunahing tema na kumakatawan sa esensya ng karanasan at kuro-kuro ng mga guro. Ang mga temang ito ay inilalahad sa sumusunod na mga seksyon.

Tema 1: Pagbabago sa Papel ng Guro sa Modular-Digital na Pagtuturo ng Filipino

Ipinahayag ng mga kalahok na ang paggamit ng modular-digital na modaliti ay nagdulot ng malaking pagbabago sa kanilang papel bilang guro. Mula sa pagiging pangunahing tagapagpaliwanag ng aralin sa loob ng silid-aralan, sila ay naging tagapagdisenyo ng mga gawain, tagapamagitan ng pagkatuto, at tagasubaybay ng progreso ng mga mag-aaral. Ayon sa mga guro, kinakailangan nilang maglaan ng mas maraming oras sa paghahanda ng mga module at digital na gawain upang matiyak na malinaw, angkop, at kayang unawain ng mga mag-aaral ang aralin kahit wala ang agarang presensya ng guro.

Binanggit din ng ilang guro na ang kawalan ng direktang interaksyon ay naghamon sa kanilang kakayahang tiyakin kung tunay na nauunawaan ng mga mag-aaral ang binabasa at isinusulat nila sa Filipino. Dahil dito, kinailangan nilang mag-isip ng mga alternatibong paraan upang gabayan ang mga mag-aaral sa pamamagitan ng malinaw na panuto at halimbawa sa mga module.

Tema 2: Mga Hamon sa Pagtuturo ng Filipino sa Modular-Digital na Modaliti

Isa sa mga pinakamatibay na temang lumitaw ay ang samu't saring hamon na kinaharap ng mga guro sa pagtuturo ng Filipino gamit ang modular-digital na modaliti. Kabilang dito ang limitadong access ng mga mag-aaral sa gadgets at internet, kakulangan sa oras upang magbigay ng agarang feedback, at kahirapan sa pagsubaybay sa aktwal na pagganap ng mga mag-aaral.

Ipinahayag ng mga guro na ang asignaturang Filipino ay nangangailangan ng patuloy na interaksyon, lalo na sa paglinang ng kasanayan sa pagbasa, pagsulat, at pag-unawa sa teksto. Gayunpaman, sa modular na setup, nahirapan silang tukuyin kung ang mga sagot ng mag-aaral ay bunga ng sariling pag-unawa o simpleng pagkopya mula sa ibang sanggunian. Ang kakulangan ng agarang tanong-at-sagot na interaksyon ay naglimita rin sa paglinang ng mas mataas na antas ng kritikal na pag-iisip ng mga mag-aaral.

Tema 3: Mga Estratehiyang Ginamit ng mga Guro upang Mapanatili ang Kalidad ng Pagtuturo

Sa kabila ng mga hamon, ipinakita ng mga guro ang kanilang pagiging malikhain at kakayahang umangkop sa modular-digital na pagtuturo ng Filipino. Ilan sa mga estratehiyang kanilang binanggit ay ang paggamit ng malinaw at detalyadong panuto sa mga module, pagbibigay ng mga halimbawa ng sagot, at pagdaragdag ng replektibong tanong upang hikayatin ang mas malalim na pag-iisip ng mga mag-aaral.

Ang paggamit ng digital platforms tulad ng messaging applications at social media ay nagsilbing alternatibong paraan upang makipag-ugnayan sa mga mag-aaral at magulang. Sa pamamagitan nito, nakapagbigay ang mga guro ng paliwanag, paalala, at feedback kahit sa limitadong oras. Ipinahayag ng mga kalahok na bagama't hindi perpekto ang sistemang ito, nakatulong ito upang mapanatili ang koneksyon at paggabay sa pagkatuto ng mga mag-aaral.

Tema 4: Pananaw ng mga Guro sa Epekto ng Modular-Digital na Modaliti sa Pagkatuto ng mga Mag-aaral

Iba-iba ang pananaw ng mga guro hinggil sa epekto ng modular-digital na modaliti sa pagkatuto ng mga mag-aaral sa Filipino. May mga gurong naniniwalang nakatulong ito sa paglinang ng independence at self-discipline ng ilang mag-aaral, lalo na yaong may sapat na suporta mula sa pamilya. Gayunpaman, marami rin ang nagpahayag ng pangamba na ang ganitong modalidad ay nagdulot ng pagbaba sa kalidad ng pagkatuto ng ibang mag-aaral, partikular yaong may kahinaan sa pagbasa at pag-unawa.

Ayon sa mga guro, mas naging malinaw ang agwat ng kakayahan ng mga mag-aaral sa modular-digital na setup. Ang mga mag-aaral na masigasig at may sapat na gabay ay nagpatuloy sa pagkatuto, samantalang ang iba ay nahirapang makasabay. Ito ay nagbigay sa mga guro ng mas malalim na pag-unawa sa pangangailangang magkaroon ng mas inklusibo at suportadong estratehiya sa pagtuturo ng Filipino.

Buod ng mga Resulta

Sa kabuuan, ipinakikita ng mga resulta ng pag-aaral na ang pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital na modaliti ay nagdulot ng makabuluhang pagbabago sa papel, gawain, at pananaw ng mga guro. Bagama't kinaharap nila ang

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

maraming hamon—tulad ng limitadong interaksyon, kakulangan sa feedback, at hindi pantay na access sa teknolohiya—ipinamalas nila ang kakayahang umangkop at pagkamalikhain upang mapanatili ang kalidad ng pagtuturo. Ang mga karanasan at kuro-kuro ng mga guro ay nagbibigay ng mahalagang pananaw sa aktuwal na kalagayan ng modular-digital na pagtuturo ng Filipino at nagsisilbing batayan sa pagbuo ng mga rekomendasyong nakatuon sa pagpapabuti ng praktika at polisiya sa edukasyon.

Kabanata 4 – Talakayan

Ang mga resulta ng pag-aaral ay nagpapakita na ang pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital na modaliti ay may malalim at magkakaibang implikasyon sa karanasan ng mga guro at sa proseso ng pagkatuto ng mga mag-aaral. Batay sa mga salaysay ng mga kalahok, malinaw na ang ganitong modalidad ay hindi lamang teknikal na pagbabago sa paraan ng pagtuturo kundi isang pedagogical na transpormasyon na humubog sa papel, pananaw, at estratehiya ng mga guro sa pagtuturo ng Filipino.

Isa sa mga pangunahing natuklasan ng pag-aaral ay ang pagbabago sa papel ng guro mula sa tradisyunal na tagapaghayag ng kaalaman tungo sa pagiging tagapagdisenyo ng aralin, gabay sa sariling pagkatuto, at tagasubaybay ng progreso ng mga mag-aaral. Ipinahayag ng mga guro na sa modular-digital na setup, kinakailangan ang mas malinaw na panuto, mas maingat na pagpili ng gawain, at masusing pag-iisip kung paano matutulungan ang mga mag-aaral na maunawaan ang aralin kahit wala ang agarang presensya ng guro. Ang pagbabagong ito ay umaayon sa pananaw ng mga pag-aaral na nagsasabing ang distance at digital learning ay nangangailangan ng mas mataas na antas ng pedagogical planning at instructional intentionality.

Malinaw rin sa mga resulta na malaki ang hamon ng limitadong interaksyon sa pagtuturo ng asignaturang Filipino, isang asignaturang nakabatay sa wika, diskurso, at interpretasyon. Ipinahayag ng mga guro na ang kakulangan ng agarang tanong-at-sagot, talakayan, at pagmomodelo ng kasanayan ay nagiging hadlang sa mas malalim na pag-unawa ng mga mag-aaral sa pagbasa at pagsulat. Dahil dito, may mga pagkakataong nagiging mekanikal ang pagsagot ng mga mag-aaral sa module at hindi ganap na nasusukat ang kanilang tunay na pagkatuto. Ang ganitong karanasan ay sumasalamin sa mga pag-aaral na nagsasaad na ang mga asignaturang pangwika ay mas nangangailangan ng interaksyon at agarang feedback upang maging epektibo ang pagkatuto.

Sa kabila ng mga hamon, ipinakita ng mga guro ang kanilang kakayahang umangkop at pedagogical creativity. Gumamit sila ng iba't ibang estratehiya tulad ng pagbibigay ng mga halimbawa ng sagot, replektibong tanong, at alternatibong paraan ng komunikasyon gamit ang digital platforms upang mapanatili ang ugnayan sa mga mag-aaral. Ang mga estratehiyang ito ay nagpapakita ng resiliency ng mga guro at ng kanilang dedikasyon na mapanatili ang kalidad ng pagtuturo ng Filipino kahit sa limitadong kondisyon. Sa ganitong konteksto, ang modular-digital na modaliti ay nagbukas din ng oportunidad para sa ilang mag-aaral na mapaunlad ang kasanayan sa independent learning at self-discipline, lalo na yaong may sapat na suporta mula sa tahanan.

Gayunpaman, binigyang-diin ng mga guro ang hindi pantay na epekto ng modular-digital na pagtuturo sa mga mag-aaral. Ayon sa kanilang karanasan, mas naging malinaw ang agwat ng kakayahan at pagkatuto ng mga mag-aaral ang ilan ay umunlad, samantalang ang iba ay lalong nahirapan dahil sa kakulangan sa gabay, kahinaan sa pagbasa, at limitadong suporta sa bahay. Ang obserbasyong ito ay nagpapakita ng pangangailangang magkaroon ng mas inklusibo at suportadong estratehiya sa pagpapatupad ng modular-digital na pagtuturo ng Filipino.

Sa kabuuan, ipinapakita ng mga resulta na ang modular-digital na pagtuturo ng asignaturang Filipino ay isang komplikado at kontekstuwal na karanasan na nangangailangan ng sapat na suporta, malinaw na pedagogical guidance, at patuloy na pagninilay ng mga guro sa kanilang praktika. Ang mga kuro-kuro ng mga guro ay mahalagang sanggunian sa pag-unawa kung paano mapapabuti ang implementasyon ng ganitong modalidad sa hinaharap.

Konklusyon

Batay sa mga resulta ng pag-aaral, malinaw na ang pagtuturo ng asignaturang Filipino gamit ang modular-digital na modaliti ay nagdulot ng makabuluhang pagbabago sa pedagogical na praktika ng mga guro sa sekundarya. Ang mga guro ay humarap sa iba't ibang hamon, kabilang ang limitadong interaksyon, kakulangan sa agarang feedback, at hindi pantay na kakayahan ng mga mag-aaral. Gayunpaman, ipinakita rin nila ang kakayahang umangkop, pagkamalikhain, at propesyonal na dedikasyon upang mapanatili ang kalidad ng pagtuturo sa kabila ng mga limitasyong ito.

Ipinakikita ng pag-aaral na ang modular-digital na modaliti ay maaaring magsilbing alternatibong paraan ng pagtuturo ng Filipino kung ito ay sinusuportahan ng malinaw na estratehiya, sapat na gabay, at aktibong partisipasyon ng guro, mag-aaral, at pamilya. Gayunpaman, hindi ito maaaring ituring na ganap na kapalit ng tradisyunal na face-to-face na pagtuturo, lalo na sa mga asignaturang nangangailangan ng masinsing interaksyon at diskurso tulad ng Filipino.

Sa kabuuan, ang pag-aaral ay nagtatampok sa kahalagahan ng pagbibigay-halaga sa kuro-kuro at karanasan ng mga guro bilang batayan sa pagpapahusay ng mga patakaran at praktika sa modular-digital na pagtuturo ng asignaturang Filipino sa sekundarya.

Mga Rekomendasyon

Batay sa mga natuklasan at konklusyon ng pag-aaral, ang mga sumusunod na rekomendasyon ay inihahain:

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

Department of Education.
Inirerekomenda na patuloy na paigtingin ng Kagawaran ng Edukasyon ang pagbibigay ng malinaw na pedagogical guidelines at sapat na suporta para sa modular-digital na pagtuturo ng mga asignaturang pangwika tulad ng Filipino. Mahalaga ring maglaan ng mga programang pagsasanay na nakatuon sa instructional design, feedback strategies, at language teaching sa distance learning contexts.

Mga Punong-guro at Administrador ng Paaralan.
Inirerekomenda na suportahan ang mga guro sa pamamagitan ng pagbibigay ng sapat na oras para sa collaborative planning, mentoring, at sharing of best practices sa modular-digital na pagtuturo. Ang aktibong suporta ng pamunuan ay mahalaga upang mapagaan ang workload ng mga guro at mapabuti ang implementasyon ng modality.

Mga Guro ng Filipino.
Inirerekomenda na ipagpatuloy ng mga guro ang paggamit ng malinaw na panuto, replektibong gawain, at alternatibong paraan ng komunikasyon upang mapanatili ang ugnayan at paggabay sa mga mag-aaral. Mahalaga ring magsagawa ng patuloy na self-reflection at professional development upang mapahusay ang pagtuturo ng Filipino sa iba't ibang modalidad.

Mga Susunod na Mananaliksik.
Inirerekomenda na magsagawa ng karagdagang pag-aaral gamit ang mixed-method o longitudinal na disenyo upang masuri ang pangmatagalang epekto ng modular-digital na pagtuturo ng Filipino sa kasanayan sa pagbasa, pagsulat, at pag-unawa ng mga mag-aaral. Maaari ring pagtuunan ng pansin ang perspektibo ng mga mag-aaral at magulang upang magkaroon ng mas komprehensibong pag-unawa sa penomenong ito.

MGA SANGGUNIAN (REFERENCES)

1. *Abdullah, A. H., & Hashim, S. (2022). Challenges and readiness of teachers in implementing digital learning in Malaysian secondary schools. International Journal of Educational Management, 36(4), 567–582. https://doi.org/10.1108/IJEM-09-2021-0364*
2. *Akoojee, S. (2021). Vocational education and training in South Africa: Reform, access, and quality challenges. Journal of Vocational Education & Training, 73(2), 197–214. https://doi.org/10.1080/13636820.2020.1869153*
3. *Andersson, P., & Fejes, A. (2019). Theories of assessment and feedback in adult and vocational education. Assessment in Education: Principles, Policy & Practice, 26(2), 185–202. https://doi.org/10.1080/0969594X.2018.1542349*
4. *Asian Development Bank. (2020). Innovative strategies in technical and vocational education and training for accelerated human resource development in South Asia. https://www.adb.org*
5. *Australian Skills Quality Authority. (2021). Ensuring quality in assessment: VET sector guidance. https://www.asqa.gov.au*
6. *Black, P., & Wiliam, D. (2021). Classroom assessment and pedagogy. Assessment in Education: Principles, Policy & Practice, 28(5), 551–575. https://doi.org/10.1080/0969594X.2021.1889785*
7. *Bolli, T., & Renold, U. (2022). Education–employment linkage through vocational education: Evidence from Switzerland. Education Economics, 30(1), 1–18. https://doi.org/10.1080/09645292.2021.1975124*
8. *Boud, D., & Falchikov, N. (2021). Rethinking assessment in higher education: Learning for the longer term (2nd ed.). Routledge. https://doi.org/10.4324/9781003012089*
9. *Bozkurt, A., Jung, I., Xiao, J., Vladimirschi, V., Schuwer, R., Egorov, G., Lambert, S. R., Al-Freih, M., Pete, J., Olcott, D., Bali, M., Alvarez, A. V., Roberts, J., Raffaghelli, J. E., Panagiotou, N., de Coëtlogon, P., & Paskevicius, M. (2020). A global outlook to the interruption of education due to the COVID-19 pandemic. Asian Journal of Distance Education, 15(1), 1–126. https://doi.org/10.5281/zenodo.3878572*
10. *Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. Qualitative Research in Psychology, 3(2), 77–101. https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa*
11. *Braun, V., & Clarke, V. (2021). Thematic analysis: A practical guide. SAGE.*
12. *Chew, S. H. (2021). Competency-based assessment and learner engagement in Singapore's technical education. Journal of Vocational Education & Training, 73(3), 421–438. https://doi.org/10.1080/13636820.2020.1833076*
13. *Cleofas, J. V., & Rocha, I. C. N. (2021). Digital inequities and learning continuity in Philippine education during COVID-19. Education and Information Technologies, 26(6), 6771–6786. https://doi.org/10.1007/s10639-021-10561-2*
14. *Creagh, S., Thompson, S., Hall, J., & Chase, A. M. (2020). Equity and educational disengagement in regional Australia. Australian Educational Researcher, 47(4), 627–646. https://doi.org/10.1007/s13384-019-00347-5*
15. *Creswell, J. W., & Poth, C. N. (2018). Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches (4th ed.). SAGE.*
16. *Department for Education. (2022). Review of post-16 qualifications at level 3 in England. UK Government. https://www.gov.uk*
17. *Department of Education. (2020). Basic Education Learning Continuity Plan (BE-LCP). DepEd Philippines. https://www.deped.gov.ph*
18. *Department of Education, Skills and Employment. (2021). Digital literacy skills and workforce readiness. Australian Government.*
19. *Devlin, M., Kift, S., Nelson, K., Smith, L., & McKay, J. (2021). Effective teaching and support of students from low socioeconomic backgrounds. Higher Education Research & Development, 40(2), 1–15. https://doi.org/10.1080/07294360.2020.1787954*
20. *Eze, S. C. (2021). Project-based assessment and learner engagement in Nigerian secondary schools. International Journal of Educational Research Review, 6(3), 255–266.*
21. *Ferrer, R. C. (2022). Modular distance learning in rural Philippine schools: Teachers' and learners' perspectives. Asia Pacific Journal of Multidisciplinary Research, 10(3), 45–55.*
22. *Guest, G., Namey, E., & Saldaña, J. (2014). Collecting and analyzing qualitative data at scale. Field Methods, 26(1), 3–21. https://doi.org/10.1177/1525822X13512601*
23. *Hodge, S., Smith, E., & Yasukawa, K. (2021). Vocational education assessment reforms and learner engagement. Journal of Education and Work, 34(5), 567–583. https://doi.org/10.1080/13639080.2021.1960321*

ISSN (Online): 2455-3662
EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR) - Peer Reviewed Journal
Volume: 12| Issue: 2| February2026|| Journal DOI: 10.36713/epra2013 || SJIF Impact Factor 2026: 8.753 || ISI Value: 1.188

24. *Hodges, C., Moore, S., Lockee, B., Trust, T., & Bond, A. (2020). The difference between emergency remote teaching and online learning. EDUCAUSE Review. https://er.educause.edu*
25. *Kolb, D. A. (1984). Experiential learning: Experience as the source of learning and development. Prentice Hall.*
26. *Lee, M. F., Sidhu, G. K., & Chan, Y. F. (2021). Teachers' readiness for digital pedagogy in Malaysian schools. Asia Pacific Education Review, 22(2), 229–241. https://doi.org/10.1007/s12564-021-09678-2*
27. *Luna, E. M. (2023). Learner motivation and engagement in modular distance learning. Asia Pacific Journal of Multidisciplinary Research, 11(2), 34–43.*
28. *Marcial, D. E. (2020). Learning engagement and assessment practices in Philippine secondary education. International Journal of Educational Research Review, 5(4), 321–330.*
29. *OECD. (2021). The state of school education: One year into the COVID-19 pandemic. OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/201dde84-en*
30. *OECD. (2023). Education at a glance 2023: OECD indicators. OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/e13bef63-en*
31. *Panadero, E., Andrade, H., & Brookhart, S. M. (2022). Fusing self-regulated learning and formative assessment. Educational Psychologist, 57(4), 261–276. https://doi.org/10.1080/00461520.2022.2115618*
32. *Republic Act No. 10173. (2012). Data Privacy Act of 2012. Official Gazette of the Republic of the Philippines.*
33. *Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2020). Intrinsic and extrinsic motivation from a self-determination theory perspective. Routledge.*
34. *Smith, E., & Harris, R. (2022). Competency-based assessment in Australian VET. Journal of Vocational Education & Training, 74(1), 1–18. https://doi.org/10.1080/13636820.2021.1914453*
35. *Smith, E., & Turner, S. (2022). Experiential learning and performance-based assessment in vocational education. Journal of Vocational Education & Training, 74(3), 389–407. https://doi.org/10.1080/13636820.2021.1944006*
36. *Tria, J. Z. (2020). Education in the Philippines during COVID-19. International Journal of Pedagogical Development and Lifelong Learning, 1(1), ep2001. https://doi.org/10.30935/ijpdll/8311*
37. *Virtanen, A., Tynjälä, P., & Eteläpelto, A. (2021). Factors promoting student engagement in vocational education. Learning and Instruction, 71, 101401. https://doi.org/10.1016/j.learninstruc.2020.101401*
38. *Vygotsky, L. S. (1978). Mind in society: The development of higher psychological processes. Harvard University Press.*
39. *World Economic Forum. (2023). The future of jobs report 2023.*